

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főntca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre : : : : : 4 frt.
Félévre : : : : : 2 „
Negyedévre : : : : : 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitttér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Felhívás*

az Országos magyar képzőművészeti társulat ügyében.

Köztudomású, hogy az Országos magyar képzőművészeti társulat a múlt években nagy költséggel és anyagi ereje teljes feláldozásával a művészetnek oly fényes lakot és házat emelt, melynek csarnokaiban műkiállítási helyiségei s ügyviteli hivatalai mellett, még a műpar-muzeum, a zenészi akadémia és festészeti műterem is elhelyezést nyertek. — De ez épületeibe befektetvén összes tetemesebb vagyonát, alapítói és pártfogói tőkéit, melyek jövedelme most egyelőre alig hogy fődözi az építkezésekre még ehhez előlegezett költséget, annyira kimerítette anyagi erejét, hogy jelenleg nem képes feladatának teljesebb mérvben megfelelni, s a hazai művészetet kellőleg felkarolni és terjeszteni a tagok számára eszközlendő képvásárlások és tagdíj adandó magasabb becsű műlapok által.

Egyedüli rendes jövedelmét most csupán rendes évi díjjáradékaik képezik. De ez csekélyebb számú tagjai után kisebb összeget ad, mint amennyi a társulat költségei fedezésére szükséges.

A társulat ugyanis alig számít 900 és néhány évdíjas tagot. Ezek közül a fővárosra esik 600 és néhány; míg az egész országra csupán kétszáz néhány tag számítható. Mily szegényes állapot ez a nemzeti műveltség s a hazai művészet pártolása tekintetéből, legvilágosabban kitűnik abból, ha ezt nem az előre haladott és dúsabb népek s országok virágzó állapotaival, ha nem csak oly, nálunknál jóval szegényebb és kisebb tartományával összehasonlítjuk, minő például a Lengyel-Galiczia, hol két ily egylet virágozik: Krakkóban és Lembergben; és míg az első tagjai száma az ötezeret haladja, addig a másik is még külön ezeket számít tagokul. De vegyük ehhez, hogy egymaga Bécs városa például, két söt három ily virágzó társulatot tart fenn.

Társulatunk tagjai száma ezzel szemben nemcsak aránylag parányinak mondható, hanem oly nagy intelligenciával, annyi művelt, s oly sok vagyonos egyénnel bővelkedő fővárosra is mint Budapest, magában véve már kevés és csekélynek mutatkozik. Más fővárosok több ezernyi ily tagjaival szemben magának Budapestnek legalább 1000 tagot kellene adnia; míg az egész országnak a kétszáz néhány tag helyett hasonlóan, legkevesebbet számítva 1000-et kellene szolgáltatnia. S ekkor is még e 2000 taggal jóval Galiczia műterekén alul maradnánk. De kétezer évdíjas taggal legalább már nemcsak kiadásaink volnának teljesen fedezve, hanem tagjaink számára is több és becsesebb művet szerezhetnénk meg hazai művészeinktől és nagyobb műértékű műlapokat készíthetnénk tagdíjúl. És ha e számot csak 3000 évdíjas tagra emelhetnők, ámbár még ekkor is más ily műtársulatoknál jóval alantabb állnánk,

* Oly fontos és minden igazán hazafias érzelmű művelt magyar ember figyelmére és buzgó pártolására méltó ügynek tartjuk ezt, hogy a felhívást, — bár pár hóval előbb kelt, (de még nálunk idejét nem multa) most — és e helyütt, a hol mindenki észreveheti, véltük közlendőnek.

Szerk.

mégis fényes eredményeket lennénk immár képesek elérni. Mert ez esetben mintegy évi 15,000 frttal rendelkezünk a magyar művészet termékeinek vásárlására. Mialt a hazai művészet erős új lendületet nyerhetne.

Most azonban számos oldalról és helyről azon értesítést vesszük, hogy a nagy művelt közönség nem is bír vagy csak alig bír kellő tudomással az Országos magyar képzőművészeti társulat felől; nem ismeri annak működését és kiadványait, nem a föltételeket, melyek alatt a közönség mint tag résztvehet.

Szoros kötelességének tartotta azért a társulat vezetésével megbízott elnökség, igazgatóság és választmány ezen felhívással a közönség elé lépni.

Nem a sűrűn alakuló s eltűnő új társulatok egyikéről van itt szó, melyek minduntalan és mindenfelől igénybe veszik a számtalan költséggel tulterhelt közönség adakozását. Társulatunk nemcsak kér, hanem ad is. Nemcsak igénybe veszi a nemzeti művészet felvirágzására s előmozdítására tagjai részvételét, hanem annak legjobb termékeivel meg is ajándékozza őket; s általában a közönségnek rendes meglevő költségét nem gyarapítja, hanem csupán jobbra és helyesebbre fordítja; ezzel méltóbban fedezi és kielégíti szükségét.

Mert alig van oly szerény és szegény művelt söt műveletlenebb család vagy egyén, mely nem ohajtana és nem igyekeznék lakása falait, kezdve ezt a palatától az egyik szobás bérszállásig, képekkel díszíteni. Jelenleg, a nálunk a művészet terén otthonos tájékozatlanság miatt, számtalan pénz, tetemes összegek dobatnak ki a közönség által nemcsak selejtes, de minden műbecset nélkülöző mázolásokra, méltó műbecsű képek helyett.

A külföld élelmes üzerei a legsilányabb portékát gyártják olajnyomatu s hasongyártmányu képekben, melyeket náluk otthon a tisztességes művelt ember tartózkodnék megvenni, és melyek egyenesen csak Magyarország és még talán az aldunai tartományok számára, ezek fejletlen izlésére számítva, készülnék. Házalók és másodrendű üzerek szedik és tartják e portékát, és viszik szerte a vidéken a házakba; ezer s ezer számra elárulítva hordják szét az épen oly izléstelen, csunya, minden nemesb szépérzékét kigunyoló, valamint gyakran hitvány és ledér tárgyú mázolásokat. A tájékozatlan nagy közönség, az előtte ismeretlen jobbnak hiányában, megveszi azután a képeket, hogy velők, mint véli, laka csupasz falait feldíszítse; s a műveltebb látogató előtt elárulja velők azonnal egyszerű izléstelenségét s műveletlenségét. Legjobb esetben a külföld számos műegyletei és műárosai kiadványainak s elkopott nyomatainak példányai találunk itt nálunk vásárt; rátolva a közönségre a könyv- és műárosoknak adott nyereség által. Nyilván ez a hazai mű- s iparkeresetnek hátrányára van csupán; — míg az Országos magyar képzőművészeti társulat kiadványai ezek mellett leszorítva, egészen ismeretlenek maradnak azon közönségre nézve, melyből keletkeznek és melyhez szólnak; söt melynek egyedüli hazafiai istápolására vannak utalva.

A költség tehát s a kiadás, melyet mi itt szerényen igénybe veszünk, máris megvan; csak hogy rossz s idegen művekre fordítatik. Kiszámíthatlan összegek adatnak ki évenként a választék és becs nélküli képek nagy tömegére. Mig ellenben mindenki ugyanazon vagy még jóval kisebb költséggel, mint a társulat művészetet pártoló tagja, igazi műbecsű, oly képekre tehetne szert, melyek műértő bizottságok által gonddal kiválasztva, elsőrendű festőink művei után, hazai művészi erők által metszve és sokszorosítva a nemzeti történet lélekemelő, vagy a népélet jellemző és kedves jeleneteit, alakjait, hazánk történeti nevezetességü emlékeit és szép vidékeit ábrázolják. S ez által hivatva volnának családinkban és közönségünkben nemcsak a műizlést nevelni és műfogékonyságot ébreszteni, hanem a nemzeti önértet is emelni. És a társulat máris intézkedett, hogy a hazai történetből vett, nagyobb alaku és faldiszul szolgálható egyes képeket adhasson tagjainak. A jövőre pedig pályázatot hirdettünk, hazai festőinktől nyerendő ily képekre.

Ezt tüztük ki társulatunk egyik céljával, hogy mig hazai művészeinknek tért nyitunk, addig azok legjobb és legnemesebb műveit, méltó művészi reprodukciókban terjeszszük. És mig ily pályázatok által országos képtáruk számára festőinktől történelmünk, népeletünk és egyéb hazai tárgy előállításaink képeiből nemzeti képcsarnokot alkotunk: addig ezek műmásolatai által tagjaink is e képcsarnokot lakaik díszül bírják. Ezenfelül pedig a tagok, a köztük ejtendő sorsolások által nagyobb műbecsű eredeti festményeket is nyerhessenek.

Ha tehát rossz, idegen tárgy, hitvány és ledér képekre van mindenkinek vesztegethető pénze, méltán és annál inkább remélhető, hogy legalább a magasabb műveltségű hazafiai közönség igyekezni fog a képzőművészeti társulat által nyújtott alkalmat felhasználni, hogy mint annak tagja méltó műbecsű képsorozatot szerezhessen magának.

Nekünk e téren épen úgy meg kell hódítanunk nemzetünk számára a hazai művészetet s annak a nemzetet, valamint meg kell hódítani más téren a nemzetnek minden hazai művelődési elemet. Ez képezheti csupán az Országos magyar képzőművészeti társulatnak méltó feladatát, melyben minket a hazafias közönségnek istápolnia kell. Mig ezen tért is most érzéketlenül és gondatlanul idegen befolyásnak engedjük át, és kitűnő hazai művészeink, kiket a nemzeti történet s élet számára foglalkoztatnunk kellene, jelenleg a külföldön kénytelenek kenyeret és dicsőséget más nemzetek zsoldjában s azok dicsősítésével keresni; mert mi nekik sem keresetet, sem dicsőséget nem vagyunk képesek adni, és pedig csupán tájékozatlanságunk és a kellő felfogás hiánya, vagy pedig részvéltlenségünk s izléshiány miatt. Hogy tehát a hazafias közönség tájékozthassa magát, mimódon gyamolthatja a társulatot ezen szent cél elérésében, e végre ide mellékeljük a tagok fölvetelére vonatkozó föltételeket a társulat alapszabályaiból:

A társulat rendes tagjai azok, kik legalább három éven át a közgyűlés által megállapított évi tagdíj fizetésére kötelezik magukat. Az évi tagdíj 10 frt o. é.

A rendes tagok aláírása az e célra kibocsátott aláírási iverk valamelyikén*, vagy a tagkönyvben történik és magánjogi kötelező erővel bír.

A társulati tagok jogai:

a) A közgyűlésen szavazási és indítványozási joggal bírnak és egyaránt választók és választhatók (l. 26. és 30. §.)

b) A társulat kiállításait ingyen látogathatják, könyvtárát és gyűjteményeit, a társulat házi szabályai értelmében, használhatják.

c) A társulat kiadványaiban ingyen részesülnek.

d) Műveleknél s megrendeléseknél előjoggal bírnak azok felett, kik a társulatnak nem tagjai.

e) Minden külön díj nélkül játszanak a társulat által megvett művek kisorsolásánál; még pedig a pártfogók 15, az alapítók 3, a rendes tagok 1 számmal.

A pártfogó tagok a társulat céljaira legalább 1000 frtot adnak.

Alapító tagok legalább 200 frtot alapítanak. Budapest, 1880.

Ipolyi Arnold,
elnök.

Perlaky Kálmán, *Than Mór,*
igazgató. igazg. tag.

Sz. kir. Eperjes városa építési bizottságának 1880-ik évi december 4-én tartott tanácskozmánya felől vezetett

jegyzőkönyvének kivonata.

Olvastattott a városi közgyűlésnek 1880. évi okt. 23-án 4871. sz. a. kelt, a város felső végén levő csatorna és a szt. Mária szobra közti térnek, valamint egyáltalában a városi főtérnek befásítására vonatkozó határozata.

Tekintetbe véve a helyi viszonyokat, a közternek a felső csatorna és a szt. Mária szobra táján szűk voltát és a terület rövidre szabott kiterjedését, a város és részének és e helyének befásítása nem véleményeztetik. A főtér alsó része befásításának szönyegre hozott kérdését illetőleg pedig — figyelembe véve a fenforgó viszonyokat, az a mellett és az ellen harczoló okokat, — az behatott tanulmányozás tárgyává tétetni rendeltetik; mihez képest abban történt a megállapodás, hogy ez ügybeni határozatnak hozatala egyelőre függőben hagyatván, e kérdés a legközelebb tartandó tanácskozmány napirendjére tétessék; szükséges lévén ugyanis, hogy az egyes tagok ezen kérdést beható megfontolásra érdemesítsék, hogy így véleményeiket kellő alpra fektetve, adandó alkalommal előterjeszthessék.

Ezen határozat kapcsán, elnök a szönyegen lévő kérdés megvitatásánál a bizottság tagjainak figyelmét a következő körülményeknek szemmel tartására és mérlegelésére hívja fel, ugyanis: 1-ször. Az adandó véleményél tekintetbe veendő az, hogy a város főtérének befásításával egyidejűleg az e téren heti és országos vásár alkalmával elárúsítás végett hozott tárgyak kitételére — illetve a vásárok megtartására — egy más megfelelő helyről kellend gondoskodni.

2-szor. Fontolóra veendő lenne, vajjon ezen a téren, melynek nyíltsága és tágassága, a városnak bizonyos mérvű nagyszerűséget ad, a szabad közlekedés hátránya nélkül és a nélkül, hogy ezen jellegét a nyomott kinézéssel felcserélne: egy a közönség és a szépítést igényeinek teljesen megfelelő sorfás sétányt alkalmazni lehetséges-e?

3-szor. Mérlegelendő lenne ez alkalommal az is, vajjon a Neptun csatorna táján fennállott s elődeink által valószínűleg szépítészeti és célszerűségi szempontból elhordatott épület helyén még állítólag meglévő pinczék, a faültetésre nézve akadályul nem szolgálnának-e?

4-szer. Vajjon az esetre, ha a főtérnek befásítása alkalmából, a vásár tartására egy más térnek kijelölése szükségesnek bizonyulna be, a vásárok áthelyezése által a főtér házaknál bekövetkezendő elértéktelenítés arányban állandó-e azon előnyökkel, melyeket a netáni sétány nyújtand?

5-ször. Végre nem volna-e célszerűbb azt véleményezni, hogy a főtér befásítása, körülbelül kezdve a fekete sástól egészen a szt. Mária szobráig, akként eszközöltessék, hogy nem a tér közepén, de a járdák szélein közepmagasságú gömb-akáczfák ültetnének; és azzal összefüggőleg a járdának emelése és szabályozása az építési bizottságnak 1875-ik évi ápril 21-én 89. sz. a. hozott s a tekintetes Tanácshoz beterjesztett véleményes jelentéséhez, és az ahhoz csatolt szerződés tartalmához képest eszközöltessék; és kapcsolatban ezzel a város kivilágítása is akként rendeztessék, hogy a jelenleg meglévő s a házakra szegezett lámpák minden második, a járdák szélén alkalmazandó kandelaberekre helyeztessék át egyelőre.

* Ilyen aláírási iverk van Révai (azelőtt Rosenberg) Sámuel könyvtárában is, melyet t. polgártársainknak becses figyelmébe ajánlunk. Szerk.

Az itt felhozott körülmények mérlegelésre méltóknak ösmertetvén, az ügy tanulmányozásánál figyelembe vétetnek.

Ezen jegyzőkönyvet, — mint e városra nézve nem csak szépítési, de közegészségi és gyermeknevelési tekintetben is felette fontos tárgyról szóló — egy a városban létesítendő sétány tekintetében érdekeset, azért közöljük, hogy alkalmat nyújtunk az építési bizottságon kívül álló házbirtokosok és lakosoknak, kik közül sokan bejárták a nagy világot, a nyilatkozatokra. Hogy a bizottság, melynek egyik tagja közli velünk e kivonat, a sétány eszméjét komoly megfontolás tárgyául teszi, bizonyosága az, hogy nem rögtönzve határozott, hanem tanulmányozás tárgyául teszi a dolgot, és bizonyára a legszivesebben fogadandja másoknak indokolt nézetét.

Sárosmegye közönségének felirata

a nmltságu m. kir. igazságügyminiszeriumhoz az Eperjesen föllállítandó kir. feltörvényszék ügyében.

(Befejező közlemény.)

De nemcsak sok veszteség által sújtott megyénk és székvárosunk iránti méltányosság, nemcsak a történeti szempont, nemcsak Eperjes kinalkozó előnye szolgálhatnak kérelmünk indokaiúl, megegyezik óhajításunkkal a hazai igazságszolgáltatás kivánalma is, a közjólét emelése, és mindenekelőtt kérelmünk mellett szól magyar nemzetiségünk érdeke.

A mi az igazságszolgáltatás érdekét illeti, elég legyen megjegyeznünk, hogy Eperjes mindazon megyékkel, melyeknek törvénykezési központját képezni van hivatva, — u. m. Sáros, Szepes, Liptó, Zemplén, Ung és Beregh megyékkel — a kor kívánalmainak megfelelő közlekedési vonalak által olyannyira előnyös összeköttetésben áll, hogy Eperjes, mint székpont azon esetben is teljesen megfelelhét, ha a szóbeli eljárás a felebbezési fórumoknál is alkalmaztatnék.

Tudjuk, s említettük is, hogy a legujabbkori törvényhozási és kormányzati intézkedések oda látszanak veltetni, miszerint vidéki központokat teremtsenek, s hogy ily központ a felvidék számára, mint látszik, Kassa szemeltetett ki.

De ha az előbb kifejtettekben bebizonyítanunk sikerült, hogy megyénk székvárosa mint vidéki központ is méltó vetélytársa lehet Kassának, e helyütt nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy ujjabbkori állami szervezkedésünknek ama jelzett irányja nem mindig indokolt és célszerű. Meggyőződésünk szerint a kulturéletet, ott hol az oly fejletlen mint minálunk, s ahol a főváros összpontosító hatása máris oly nyomasztó mint minálunk, alapjaiból kell fejleszteni, az életműködést közvetítő tényezők arányos és tágkörű elosztása után, nem pedig azáltal, hogy minden közintézmény egyes, gyéren elszórt helyeken halmoztatik össze s ekkép ismét csak kisebb vidéki körök nyernek erőben, a nagy terület pedig fejlődésében hátramarad. Iparunk, kereskedelmünk összpontosuló irányzata amugy is romba döntötte már hajdan oly virágzó vidéki iparunkat; legalább a hatósági szervezetet kell tehát olyképp berendeznünk, hogy kulturfejlesztő hatása minden vidékre kiárasztassék s lendületet adjon ott is, hol az életerők hanyatlanak vagy szunnyadoznak.

Ezen elv egyenes megsértése volna a felebbeviteli bíróságnak is Kassán való föllállítása, mely város, Eperjes rovására máris annyi kedvezményben részesült, a gyarapodás és haladás annyi tényezőjével halmoztatott el.

De nemcsak hazánk fejlődésének és jólétének távolabbi céljai, a közvetlen financiaális célszerűség is óhajításunk mellett szól, mert a kérelmezett intézkedés által egy oly város és vidék adóalapja gyarapíttatnék hathatósan, melynek adózási ereje az utóbbi években — kivált a bekövetkezett inség s a tömeges kivándorlások folytán — ijesztő mérvben hanyatlásnak indult.

S ha mindezen érvek sem bírnának elegendő megyőző erővel, úgy hisszük, a nemzetiségi érdek egymaga igazolná, miszerint kérelmünk a haza javának követelményeivel találkozik.

Fölösleges utalnunk azon hatalomra, mely mai nap a nemzetiség fejlődésében rejlik, fölösleges hangsúlyoznunk, hogy magyar nemzeti nyelvünk és szellemünk fejlesztése nemcsak korunk uralkodó politikai irányára, de a mi speciális helyzetünkre és viszonyainkra való tekintettel első állami célunk, melynek megvalósításától függ összes többi céljaink elérhetése: ezen igazságot elismerte s lelkesen hangoztatja nemzetünk közvéleménye, s törvényhozásunk, kormányunk, társadalmunk minden ujjabb alkotása ezen megyőzőzést tükrözti vissza.

De a mi a gyakorlati kivitelben gyakran kétségbe vonatik, vagy figyelembe nem vétetik, az azon körülmény, hogy polyglott vidékeinknek s kivált felvidékünknek a nemzeties törvények és kormányintézkedéseken kívül még egyéb tényezőkre is van szükségök, ha azt akarjuk, hogy az itt meglévő s utóbbi évtizedek alatt kiterjedésben, erőben határozottan gyarapodott magyar elem a nem magyar elemek fölött biztos túlsúlyal birjon s minden nemzetellenes irányzattal meg-

küzdeni képes legyen. És ezen tényező: oly közintézmények létesítése, melyek által a magyar elem száma és értelmi tőkéje növeztessék részint közvetlenül, részint közvetve, t. i. magyarajku lakóknak — kivált ifjuságnak — idevonása által.

Ily közintézményt látunk mi a kir. főtörvényszékben is; bizonyos, hogy e főtörvényszék föllállítása folytán Eperjes művelt közönsége nagyszámu magyarajku és érzelmű s a társadalmi életben vezérszerepre hivatott egyéniséggel gyarapodnék, és a főtörvényszék vonzereje csakhamar érvényesülne közvetve is azáltal, hogy azon már régi idő óta észlelt áramlat, mely az alföldi ifjakat — kivált a jogi pályára készülöket — megyénk székvárosa felé indította, s mely mindenkor leghatalmasabb tényezője volt megyénk magyarosodásának, de az utóbbi évek mostoha viszonyai folytán szembetűnően megcsökkent, — új erővel indulna meg ismét s megyénket, melyet még nem rég „tót“-nak tekintettek, de melynek értelmisége komoly és szilárd igyekvést tanusit a magyarosodásban, csakhamar a tulnyomóan magyarajku törvényhatóságok sorába emelné.

Azt hisszük, a hol ily fontos országos érdekek forognak szóban, ott a költségek kérdése csak igen alárendelt szerepet játszhatik; és mégis, a véletlen úgy hozta magával, hogy Eperjes e tekintetben is minden más felvidéki városnál kedvezőbb feltételek fölött rendelkezik, s miután a még hiányzó kellékeket a város és megyénk egész közönsége áldozatok árán is előteremteni kész, a magas kincstár azon kedvező helyzetben lesz, hogy a kir. főtörvényszéket Eperjesen minden építkezési költség nélkül, sőt részben még a felszerelési költségek megkimálásával is fogja elhelyezhetni. — Ugyanis Eperjes sz. kir. város képviselöje, min az a fenntisztelt magas Ministeriumnak fölterjesztésileg be is jelentetett — f. évi október 23-án tartott közgyűlésében 4899. sz. alatt elhatározta, hogy egy kir. felebbeviteli bíróságnak itt leendő föllállítása esetében hajlandó az e célra szükséges helyiséget saját költségén előállítani, még pedig úgy, hogy a volt kerületi tábla épületét — jelenleg a kir. törvényszék helyiségét megfelelően átídomitandja s a szükséghez képest kiegészítendő; ezenkívül kész a felállítandó kir. főtörvényszék összes helyiségeit a szükséges tűzifával állandóan ingyen ellátni.

Mi ezen nagyhorderejű ajánlat következményeit is számba kívánjuk venni; miután annak értelmében a kir. elsőfolyamodásu törvényszék helyisége elvonatnék, ennek megfelelő elhelyezésére felhasználandónak tartjuk a magas kormány által jelenleg a törvényszék egy részének, továbbá a kir. ügyészség és börtönöknek, kir. járásbíró-ságnak és kir. adófelügyelőségnek elhelyezésére fölhasznált, de a megye kétségbevonhatlan tulajdonát képező u. n. „új vagy hátsó megyeházát“, s nehogy ezen ajánlat elfogadása folytán a magyar igazságügyminiszerium társáza a kir. járásbíró-ság elhelyezésének költségeivel terheltessék, ezen utóbbi célra Eperjes sz. kir. város képviselötestülete f. évi október hó 27-én 4947. szám alatt hozott kiegészítő határozatában a tulajdonát képező 30. összeir. számú, teljesen megfelelő épületet ingyenesen fölajánlotta.

Végül, nehogy a föllállítandó illetve áthelyezendő bíróságok helyiségeinek célszerű átídomitálása és felszerelése az államkincstár terhére essék, azon megyőződésben, hogy a szóban forgó ügy mellett megyénk minden vidéke és lakója érdekelve van, s ily horderejű kérdéssel szemközt Sárosmegye minden lakója áldozatra is kész, a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszerium egyidejűleg, kikért jóváhagyása reményében elhatároztuk, hogy az említett költségek fedezésére pótdadó után 2 év alatt beszedendő 25,000 oszt. ért. frntyi összeget bocsátunk a magas ministerium rendelkezésére.

Ezen érvek alapján, illetve támaszkodva kifejtett ajánlatainkra, vagyunk bátrak a fenntisztelt magas ministeriumot mély tisztelettel arra kérni, miszerint a kir. tábláknak kerületekre leendő szétosztása tárgyában a törvényhozás elé terjesztendő javaslatában Eperjes sz. kir. várost egy kerületi főtörvényszék székhelyül kijelölni s e jelölést magas és hathatós befolyásával a törvényhozásnál is támogatni méltóztassék.

Kelt Eperjesen, Sárosmegye bizottságának 1880. évi október hó 28-án tartott rendkívüli közgyűléséből.

Sárosmegye közönsége nevében:

Péchy Zsigmond s. k.,
alispán.

Eperjesi Széchenyi-Kör.

F. hó 10-én, hétfőn a magyar irodalmi szakválasztmány rendezte az első házi előadást, mely alkalommal Lasztkay László tanár ur olvasta föl rövid ismertető bevezetés után Lóczy Lajosnak gróf Széchenyi Bélával Chinában és Tübetben, nevezetesen a Kuku-Nor tó vidékén tett utazásáról szóló leírását. A nagy figyelemmel meghallgatott felolvasás érdekét emelte azon körülmény, hogy az előadó az utleírásban érintett tájakat térképen is megjelölte s a leirt viszonyok és tárgyak élénkebb megjelenítésül chinai névjegyeket, leveleket,

pénzdarabokat s Lóczy arczképét mutatta be. A közönség nagy meglepéssel távozott ezen érdekes és tanulságos felolvasás után.

Az eperjesi Széchenyi-kör zene- és képzőművészeti szakválasztmánya folyó 1881 évi január hó 20-án, azaz csütörtökön esti 6 órakor zeneestélyt rendez, melynek érdekes műsorozata a kör helyiségeiben fog szokásszerűleg közzétetni.

Levelezés.

Nagy-Sároson, jan. 12-kén 1881.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi második számában az egyrészt elhunyt fiam ifj. báró Luzsénszky József, másrészt gr. Szirmay Alfréd és Gundelfinger Gyula urak között vívott párbajok leírásában, ezek okául egy perbeni összejövetel mondatik, és Gundelfinger ur fiam rokonának nevezetik.

Gróf Szirmay Alfréd nóm elleni perében sértő rágalmakat használt, melyek elhunyt fiam értésére esvén, ez Szirmay Alfréd grófnak még mult évi szeptember hó végén egy rendreutásit levelet írt, ennek következtében 74 nap mulva történt a nevezett gróf és Gundelfinger részéről a kihívás, mely utóbbival családomban semmiféle rokonságban nem áll.

E helyreigazító soroknak becses lapja legközelebbi számában való közzétételére kérve, kiváló tisztelettel vagyok a t. szerkesztő urnak kész szolgálója

br. Luzsénszky József.

Különfélék.

A megyei közigazgatási bizottság folyó hó 12-én tartotta ez évben első rendes havi ülését, mely azáltal is vált nevezetessé, hogy benne megyénk újon kinevezett főispánjának, Mattyasovszky Tamás ur ó mltságának először volt alkalma előkölnie. A főispán lelkes éljenzés közt jelenvén meg, rövid széklóglaló beszédet tartott, melyben a közigazg. bizottság intézményének fontosságát emelte ki, s a tagokat buzgó közreműködésre híván fel, magát jóindulatukba ajánlá. Erre Péchy Zsigmond m. alispán ur felelt, üdvözlé főispánunkat a bizottság nevében s biztosítá mindnyájuk bizalma s legjobb akaratu közreműködése felől. Miután a bizottság s alválasztmányai a folyó évre megalakították, néhány erdőtiszt eskettetett föl s azután a bizottság a szakelőadók félelvi jelentéseire, végül a napirendre tüzött egyes ügyek tárgyalására tért át. A tárgyalalmaz okozta, hogy a tanácskozást délután is folytatni kellett.

A collegiumi nagy terem kidiszítésének terével foglalkozó bizottság a multkor t. Benczur József urnál gyűlést tartott, midőn is a szükséges pénzalap előteremtése felett gondolkozó bizottságot t. Kósch Frigyes ur azon nagyszerű ajánlattal lepte meg, miszerint ne busuljanak azon, hol veszik a pénzt, ő majd végrendeletileg hágy e czélra ezer forintot. Ezen nagyszerű ajánlat magában hordja a dicséretet, mert hiszen a nemes tett különös dicséretre nem szorul, magamagát dicséri az. Mi csak azt kívánhatjuk a tisztelt adakozónak, hogy csinálja meg a végrendelet minél előbb s ha úgy tetszik, hajtassa is végre — de azért őt az Isten azontul is sokáig friss egészségben éltesse, — s adja megérnie, hogy gyönyörködhessek az ő nagylelkűségéből széppé lett — diszteremben.

A mai jogászbál igen fényesnek ígérkezik. Sikere lesz tehát. Nagyok az előkészületek, s már hosszabb idő óta közbeszéd tárgya. Felülzetekekben már eddig is tetemesebb összeg gyűlt össze a segélyegylet javára. Három tételben 69 frtot képviselnek azok. Különb, minderről bővebben, jövőre!

A soóvári önkéntes tűzoltó-egylet folyó évi január hó 9-kén megtartott bizottmányi gyűlésének kezdeményezése folytán, a tűzoltó-egylet elhatározta, miszerint az egylet alaptörvényének gyarapítására egy tombolával összekötött táncmulatságot fog folyó évi február hó elsején rendezni.

A városi szépítési bizottság, melynek egyik ülése jegyzőkönyvét mai számunkban közöljük, jan. 8-án is tartott ugyan ülést, de még érdemileg nem határozott s azért a kérdéshez hozzászólni kívánók még el nem késnek észrevételeikkel.

Folyó hó 12-én, szerdán, esteli 6 órakor már ismételt izben ki volt az új színház világitva, még pedig ez alkalommal Krivoss Gyula ur szíveségéből villanyos fényvel. Sokan nézték a kedves tüneményt s mind igen szépnak találták azt. Igen, mert maga a színház szép. Adja Isten, hogy ne csak a színháznak, hanem majd a színészeknek is sok nézője akadjon.

Városi kapitányi hivatalunkban a rendőrbiztos ur által mult 1879—1880-ik év folyamán behajtott bírságösszegek havi kimutatása következő: Behajtatott: 1. 1879. december 1-től 1880. január 30-ig 31 frt 21 kr. 2. Február havában 32 frt 40 kr. 3. Március havában 19 frt 60 kr. 4. Április havában 21 frt 75 kr. 5. Május havában 47 frt 80 kr. 6. Junius havában 61 frt 85 kr. 7. Julius havában 70 frt. 8. Augusztus havában 50 frt 90 kr. 9. Szeptember havában 44 frt 94 kr.

10. Október havában 8 frt 15 kr. 11. November havában 2 frt 65 kr. 12. Deczember havában 1880. 2 frt. Összesen 392 frt 65 kr.

Hymen. Szmoligovich Szilárd előnyösen ismert helybeli fiatal köz- és váltóüggyvéd folyó hó 9-én eljegyezte a bájos és kedves Ruzinkó Ilka k. a. Pálfalváról. — Thrór Gyula helybeli kereskedő szünte e hó folyama alatt tartá kézfogóját Kósch Luiza k. a. városunk derek polgárának közkedveltségü leányával. Mindkét frigyhez hosszantartó boldogságot kívánunk.

Somoskeőy! A méltán híres Somoskeőy G. e napokban vidékünkön tartózkodott s több látogatást tett. A kik vele beszéltek, főleg szellemű társalgásáért tartják őt „érdekesnek.“ Berlini tartózkodása s Vierhof, Mommsen s a többi tudós professzorral való ölelkezése — kedvencz tárgya — elbeszélésénél nem csekély hatást képes előidézni előadásával.

A mint bennünket értesítenek, Lang L. soóvári nyug. sőtiszt, kiról a multkor azt jelentették volt, hogy torkát metszette meg, meghalt. — Béke porainak!

Névváltoztatás. Rosenberg Mór, Rosenberg S. és Rosenberg Ignác nevet „Révai“-ra változtatták.

Vettük a kassai kereskedelmi és iparkamara 1880-ik év decz. 27-kén tartott közös ülésének jegyzőkönyvét, melyből mint tapintatos eljárás bizonyító intézkedést, kiemeljük, miszerint a nevezett testület egy szomszéd társkamara azon indítványát, hogy jövőben minden egyes városi képviselői testületi és megyei bizottsági választásnál és pedig egy a kamara székhelyén, mint egyebütt, jelöltjeit külön jegyzékbe foglalva javaslatba hozza, el nem fogadta. Helyesen cselekedett! Ha jelöltjei érdemesek reá, ugy is megválasztatnak, ha pedig nem, ugy sem ajánlja.

A m. tudós társaság az akadémiai nagy díjjal Kossuth Lajos „Irataim“ czimű művét akarja kitüntetni. Hazánk ezen egyik legnagyobb fiának műve bizonyára a legméltóbb reá. E napokban egy másik még nagyobb kitüntetés is érte Kossuth L. ezen művét. Ő felsége alkotmányos királyunk jelentette ki, hogy olvasni kívánja. Dicső királyunk nagy lelke erejében is.

Hírek a képtárakból. A nemzeti muzeum képtára számára tudvalevőleg több képet vásároltak meg a műcsarnokból, s mihelyt ezek a képtárból megérkeznek, az egész képgyűjteményt újonnan fogják rendezni. Divald Károly fényképész az Eszterházy-képtár remekeit sokszorosítja s albumban adja ki; a képekhez dr. Pulszky Károly írja a szöveget, s mint egy könyvomat lap írja, a művet kiadója pompás pazarsággal fogja kiállítani. — A képzőművészeti társulat sorsolásai számát már szétküldték; azon sorsjegyek, melyek eddig vissza nem küldettek, többé már el nem fogadtatnak, s ezek árát kéri a társulat mihamarább beküldeni. E.

Uj egyenruhák. A folyó év elejétől kezdve az ország összes bíróságainál és az igazságügyminiszteriumnál alkalmazott szolgazemélyzet az eddigi ruha-átalány helyett egyenruhát kap. Az egyenruhák a váci orsz. fegyintézetben készültek és a kuriai szolgazemélyzet újévtől kezdve már egyenruhát visel, még pedig az ajtónállók fekete posztóbekest, ugyanolyan attilát, nadrágot és sapkát, a hivataloszolják barna posztó attilát, nadrágot és sapkát, valamint szürke posztóköpenyt. E.

Der Luxus.

Es ist das eine Schwäche unserer Zeit, daß ein Jeder mehr repräsentiren will, als er in der That verdient. Dieser Größenwahn wäre übrigens nicht zu verurtheilen, wenn solcher seinen Ursprung im edlen Ehrgeize hätte, da dieser doch bekanntlich der Sporn zu allem Großen und Erhabenen, die Triebfeder alles Nützlichen und Schönen ist. Ja, durch ihn werden selbst die vortrefflichsten Charactere herangebildet. Allein das ist heute nicht der Fall; nur durch Puz und Prunksucht, durch äußern Glitter will unsere Generation glänzen und groß dastehen. Nur einem Cultus wird bei uns aufrichtig und ernst gehuldigt, dem der Mode und des Luxus, welcher überall unter allen Classen, sowohl im häuslichen als auch im gesellschaftlichen Leben wahrzunehmen ist.

Im gewöhnlichen Haushalte hat der mäßige, häusliche Tisch der großartigen Tafel, und die Alltagsmahlzeit dem herrlichen Diner Platz gemacht; außer dem Hause gehts wieder wie um die Wette im außerordentlichen Kleideraufwand, und hier ist kein Unterschied, ob auf ehrlüche oder unehrlüche Weise, der Eitelkeit muß Rechnung getragen werden, denn der Wille der Mode ist Gesetz.

Bethört von dieser Modesucht, hat Alles nur das einzige Streben: die Außenwelt im Land zu übertreffen, Andere durch Staat zu verdunkeln; wir überlegen aber nicht, daß diese Krankheit ein ganzes Geschlecht von Uebeln, wie Reid, Eifersucht, Mißgunst und Eitelkeit in ihrem traurigen Gefolge führt, und was das größte Unglück ist, gar oft den über Alles stehenden, häuslichen Frieden stört.

Nach Demotritus ist die Mode ein Ungeheuer, das aus der Mode selbst entsteht, und wie Saturn das

Kindlein frisst, ehe man noch recht sehen kann, was am Rinde war, das oft so theuer kam.

Ja, dieses Modeungeheuer verzehrt, einem Moloch gleich, die kostbarste Habe, denn in seinem Reiche ist der Ministerpräsident der Schneider und dessen Religion heißt Verschwendung, foßt den Männern tiefe Seufzer, und manchen Weibern den Schlaf.

Wir hätten übrigens kein Wort über angeführtes Thema verloren, und hätten Jedermann nach seiner Fagon selig werden lassen, wenn nicht Thatsachen uns dazu veranlaßten, die zu rügen, wir als heilige Aufgabe der Presse betrachten.

Wohl hat auch Luxus, wie Alles auf Erden seine Licht- und Schattenseiten, er ist bekanntlich ein Hebel zum Handel, denn zuletzt wäscht eine Hand die Andere, und das veraugabte Geld bleibt in der Gesellschaft.

Bei uns aber artet diese Luxusmanie nach ganz einer andern Richtung aus; wir befördern nicht den heimathlichen Handel, wir unterstützen nicht die Industrie unseres verarmten Vaterlandes, sondern sind vielmehr stolz darauf, unser schwererworbenes Gut ins Ausland geschickt zu haben.

Eperies, Raßau und sonstige Provinzstädte, sind plögllich bei den „Kleinengernegroß“ leistungsunfähig geworden, vergebens ist die Mühe der tüchtigsten Kaufleute und geschicktesten Handwerker derselben.

Paris, Wien, Berlin ist der Zielpunkt, nach dem sich die Blicke richten, und nur im schlechtesten Falle ist noch Pest zu entprechen im Stande.

Nicht ohne Indignation hörten wir dieser Tage die stolzbewusste Auserung einer sogenannten Modedame: „Der Stoff ist wohl nicht theuer, foßt im Bazar 27 Kreuzer nur, allein die prachtvollen Zugehöre, die moderne Fagon und das Verfertigen in Wien, kommt bei einem Kleide hoch zu stehen.“

Wir könnten wohl unzählige Beispiele als Beweis unserer Behauptungen anführen, wollen uns aber nur auf nachstehende Illustration beschränken, die zur Genüge beweist, inwieferne diese Großhuch und Auslandsmanie sich auch bei den untern Classen und sogar bei dem Landvolke einzubürgern anfängt. Frau G. aus B. hatte sich die Verfertigung einer Mantille bei einem hiesigen Schneider bestellt, welcher sich auch natürlich alle erdenkliche Mühe gab, dieselbe nach jeder Richtung comme il faut auszustatten. Mittlerweile aber ließ die Nachbarin der Genannten sich eine Mantille direct aus Budapest kommen. Dieser Name wirkte electricch, und da bot Frau G. Alles auf, sich ihres bestellten Kleides — das nur in Eperies gemacht worden — zu entledigen, und erwartete mit Schnucht den Jahrmarkt an dem auch Budapest Waaren einzutreffen pflegten. Frau G. hatte auch beim Marke eine sehr nette Mantille bei einem Pester Kaufmann gewählt. Doch welche Verhängniß! Kaum in den Besitz des Kleides gelangt, fand die Arme ein Zettelchen an demselben, auf dem zu ihrem nicht geringen Entsetzen der Name des Eperieser Schneiders deutlich zu lesen war, der den von Frau G. zurückgelassenen Mantel an den Pester verkaufte. Des Schicksals Laune hatte nämlich der großfeinwollenden Madame ihren eigenen Mantel wieder in die Hand gespielt, um Rache an ihr für ihren falschen Stolz zu nehmen. Frau G. hat wieder den Eperieser Mantel, jedoch mit dem kleinen Unterschied, daß sie für die „Pester Firma“ einige Gulden draufzahlen mußte. Wir fragen also mit Recht: „Wozu in die Ferne schweifen, wenn das Gute ist so nah?“ r.

Vermischtes.

Die Gröfzung des Eislaufes hat am 9. d. M. 2 Uhr Nachmittags stattgefunden. Die Zeit war diesem Feste im höchsten Grade günstig. Unsere Eisläufer hatten sich auch sehr zahlreich eingefunden und fehlte es der bunten Schaar auch an dinstinguirtem Zuschauerpublicum nicht. „Es geht halt schwer am Eis zu tanzen“, kein Wunder also, wenn manche Schöne von der ausgezeichneten Musik zum Tanze animirt, und zum Vergnügen der Zuschauer einen tüchtigen „Krach“ auf dem Eise machte.

Radikales Mittel. Ein hiesiger Gastwirth von Ratten sehr geplagt, befragte jeden zu ihm einkommenden Gast um Rath gegen dieses schädliche Ungeziefer, allein immer vergebens! Dieser Tage nun beaufchte ihn ein tüchtiger Geschäftsfreisender, den er ebenfalls um Rath anfragte. Letzterer aber, wie es scheint, mit den diäten Portionen und der hohen Rechnung des Wirthen nicht zufrieden, antwortete mit ernster Miene: „Geben Sie den Ratten nur solche Portionen als mir, und schlagen sie die Rechnung so hoch an, dann, — verfishere ich Sie, — kommen sie nie wieder.“ Seit dieser Lectio soll's in dem Gasthause ganz anders zugehen.

Fräulein Ika Ogay, die in unserer Stadt als Gast weilende Schauspielerin, hat dieser Tage bei einem Spaziergange durch die Hauptgasse, einen Diamant-Dherring im Werthe von 400 fl. verloren, und ist bis nun von demselben keine Spur.

Eine Heirathsgeschichte. G. aus Szandecz verheirathete seine Tochter Rosalia durch Vermittlung von sogenannter Chestifter, an W. aus K. bei Zboró, und gab ihr eine beträchtliche Mitgift. Nach der Hochzeit aber stellte es sich heraus, daß W. ein sehr kränklicher Mann sei, und auf ärztlichen Rath die Hilfe Wiener Professoren in Anspruch zu nehmen bemüßigt wäre. G. sann nun darüber nach, seines kranken Schwiegersohnes los zu werden und versprach ihm sämmtliche Kosten zu tragen, und ihn nach Wien begleiten zu wollen, wenn er in die vorläufige Scheidung seiner Tochter einwillige,

pénzdarabokat s Lóczy arczképét mutatta be. A közönség nagy meglepéssel távozott ezen érdekes és tanulságos felolvasás után.

Az eperjesi Széchenyi-kör zene- és képzőművészeti szakválasztmányja folyó 1881 évi január hó 20-án, azaz csütörtökön esti 6 órakor zeneestélyt rendez, melynek érdekes műsorozata a kör helyiségeiben fog szokásszerűleg közzététetni.

Levelezés.

Nagy-Sároson, jan. 12-kén 1881.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi második számában az egyrészt elhunyt fiam ifj. báró Luzsénszky József, másrészt gr. Szirmay Alfréd és Gundelfinger Gyula urak között vívott párbajok leírásában, ezek okául egy perbeni összejövetelről mondatik, és Gundelfinger ur fiam rokonának nevezetik.

Gróf Szirmay Alfréd nőm elleni perében sértő rágalmatokat használt, melyek elhunyt fiam értésére esvén, ez Szirmay Alfréd grófnak még mult évi szeptember hó végén egy rendreutasító levelet írt, ennek következtében 74 nap mulva történt a nevezett gróf és Gundelfinger részéről a kihívás, mely utóbbival családomban semmiféle rokonságban nem áll.

E helyreigazító soroknak becses lapja legközelebbi számában való közzétételére kérve, kiváló tisztelettel vagyok a t. szerkesztő urnak kész szolgálója

br. Luzsénszky József.

Különlék.

A megyei közigazgatási bizottság folyó hó 12-én tartotta ez évben első rendes havi ülését, mely azáltal is vált nevezetessé, hogy benne megyénk újon kinevezett főispánjának, Mattyasovszky Tamás ur ó mltságának először volt alkalma előkölnie. A főispán lelkes előzárás közl. jelenvén meg, rövid székfoglaló beszédet tartott, melyben a közigazg. bizottság intézményének fontosságát emelte ki, s a tagokat buzgó közreműködésre híván fel, magát jóindulatukba ajánlá. Erre Péchy Zsigmond m. alispán ur felelt, üdvözlé főispánunkat a bizottság nevében s biztosítá mindnyájuk bizalma s legjobb akaratu közreműködése felől. Miután a bizottság s alválasztmányai a folyó évre megalakítottak, néhány erdőtiszt eskettetett föl s azután a bizottság a szakelőadók félévi jelentéseire, végül a napirendre tűzött egyes ügyek tárgyalására tért át. A tárgyalalmaz okozta, hogy a tanácskozást délután is folytatni kellett.

A collegiumi nagy terem kidiszítésének terével foglalkozó bizottság a multkor t. Benczur József urnál gyűlést tartott, midőn is a szükséges pénzalap előteremtése felett gondolkodó bizottságot t. Kósch Frigyes ur azon nagyszerű ajánlattal lepte meg, miszerint ne busuljanak azon, hol veszik a pénzt, ő majd végrendeletileg hágy e czélra ezer forintot. Ezen nagyszerű ajánlat magában hordja a dicséretet, mert hiszen a nemes tett különös dicséretre nem szorul, magamagát dicséri az. Mi csak azt kívánhatjuk a tisztelt adakozónak, hogy csinálja meg a végrendeletet minél előbb s ha ugy tetszik, hajtassa is végre — de azért őt az Isten azontul is sokáig friss egészségben éltesse, — s adja megérnie, hogy gyönyörködhessék az ő nagylelkűségéből széppé lett — diszteremben.

A mai jogászball igen fényesnek ígérkezik. Sikere lesz tehát. Nagyok az előkészületek, s már hosszabb idő óta közbeszéd tárgya. Felülzárásokban már eddig is tetemesebb összeg gyűlt össze a segélyegylet javára. Három tételben 69 frtot képviselnek azok. Különb, minderről bővebben, jövőre!

A soóvári önkéntes tűzoltó-egylet folyó évi január hó 9-kén megtartott bizottmányi gyűlésének kezdeményezése folytán, a tűzoltó-egylet elhatározta, miszerint az egylet alaptökejének gyarapítására egy tombolával összekötött táncmulatságot fog folyó évi február hó elsején rendezni.

A városi szepítési bizottság, melynek egyik ülése jegyzőkönyvét mai számunkban közöljük, jan. 8-án is tartott ugyan uest, de még érdemileg nem határozott s azért a kérdéshez hozzászólni kívánók még el nem késnek észrevételeikkel.

Folyó hó 12-én, szerdán, esteli 6 órakor már ismételt ízben ki volt az új színház világitva, még pedig ez alkalommal Krivoss Gyula ur szivességéből villanyos fényvel. Sokan nézték a kedves tümenyményt s mind igen szépnek találták azt. Igen, mert maga a színház szép. Adja Isten, hogy ne csak a színháznak, hanem majd a színészeknek is sok nézője akadjon.

Városi kapitányi hivatalunkban a rendőrbiztos ur által mult 1879—1880-ik év folyamán behajtott bírságösszegek havi kimutatása következő: Behajtatott: 1. 1879. december 1-től 1880. január 30-ig 31 frt 21 kr. 2. Február havában 32 frt 40 kr. 3. Március havában 19 frt 60 kr. 4. Április havában 21 frt 75 kr. 5. Május havában 47 frt 80 kr. 6. Junius havában 61 frt 85 kr. 7. Julius havában 70 frt. 8. Augusztus havában 50 frt 90 kr. 9. Szeptember havában 44 frt 94 kr.

10. Október havában 8 frt 15 kr. 11. November havában 2 frt 65 kr. 12. Deczember havában 1880. 2 frt. Összesen 392 frt 65 kr.

Hymen. Szmoligovich Szilárd előnyösen ismert helybeli fiatal köz- és váltóüggyvéd folyó hó 9-én eljegyezte a bájos és kedves Ruzsinkó Ilka k. a. Pálfalváról. — Thrór Gyula helybeli kereskedő szinte e hó folyama alatt tartá kézfogóját Kósch Luiza k. a. városunk derek polgárának közkeveltségü leányával. Mindkét frigyhez hosszantartó boldogságot kívánunk.

Somoskeőy! A méltán híres Somoskeőy G. e napokban vidékünkön tartózkodott s több látogatást tett. A kik vele beszéltek, főleg szelleműs társalgásáért tartják őt „érdekesnek.“ Berlimi tartózkodása s Vierchof, Mommsen s a többi tudós professzorral való ölekezése — kedvencz tárgya — elbeszélésénél nem csekély hatást képes előidézni előadásával.

A mint bennünket értesitenek, Lang L. soóvári nyug. sőtiszt, kiről a multkor azt jelentették volt, hogy torkát metszette meg, meghalt. — Béke porainak!

Névváltoztatás. Rosenberg Mór, Rosenberg S. és Rosenberg Ignác nevöket „Révai“-ra változtatták.

Vettük a kassai kereskedelmi és iparkamara 1880-ik év decz. 27-kén tartott közös ülésének jegyzőkönyvét, melyből mint tapintatos eljárást bizonyító intézkedést, kiemeljük, miszerint a nevezett testület egy szomszéd társkamara azon indítványát, hogy jövőben minden egyes városi képviselő testületi és megyei bizottsági választásánál és pedig egy a kamara székhelyén, mint egyebütt, jelöltjeit külön jegyzékbe foglalva javaslatba hozza, el nem fogadta. Helyesen cselekedett! Ha jelöltjei érdemeseke reá, ugy is megválasztatnak, ha pedig nem, ugy sem ajánlja.

A m. tudós társaság az akadémiai nagy díjjal Kossuth Lajos „Iratim“ czimü művét akarja kitüntetni. Hazánk ezen egyik legnagyobb fiának műve bizonyára a legméltóbb reá. E napokban egy másik még nagyobb kitüntetés is érte Kossuth L. ezen művét. Ő felsége alkotmányos királyunk jelentette ki, hogy olvasni kívánja. Dicső királyunk nagy lelkére ismerünk ebben is.

Hírek a képtárakból. A nemzeti muzeum képtára számára tudvalevőleg több képet vásároltak meg a műcsarnokból, s mihelyt ezek a képtárból megérkeznek, az egész képgyűjteményt újonnan fogják rendezni. Divald Károly fényképész az Eszterházy-képtár remekeit sokszorosítja s albumban adja ki; a képekhez dr. Pulszky Károly írja a szöveget, s mint egy könyvomat lap írja, a művet kiadója pompás pazarsággal fogja kiállítani. — A képzőművészeti társulat sorsolásai számát már szétküldték; azon sorsjegyek, melyek eddig vissza nem küldettek, többé már el nem fogadtatnak, s ezek árát kéri a társulat mihamarább bekülden. E.

Uj egyenruhák. A folyó év elejétől kezdve az ország összes bíróságainál és az igazságügyminiszteriumnál alkalmazott szolgaszemélyzet az eddigi ruha-átalány helyett egyenruhát kap. Az egyenruhák a váci orsz. fegyintézetben készültek és a kuriai szolgaszemélyzet újétől kezdve már egyenruhát visel, még pedig az ajtónállók fekete posztóbekést, ugyanolyan attilát, nadrágot és sapkát, a hivatalszolgák barna posztó attilát, nadrágot és sapkát, valamint szürke posztóköpenyt. E.

Der Luxus.

Es ist das eine Schwäche unserer Zeit, daß ein Jeder mehr repräsentiren will, als er in der That verdient. Dieser Größenwahn wäre übrigens nicht zu verurtheilen, wenn solcher seinen Ursprung im edlen Ehrgeize hätte, da dieser doch bekanntlich der Sporn zu allem Großen und Erhabenen, die Triebfeder alles Nützlichen und Schönen ist. Sa, durch ihn werden selbst die vortheilhaftesten Charaktere herangebildet. Allein das ist heute nicht der Fall; nur durch Puß und Prunksucht, durch äußern Glitzer will unsere Generation glänzen und groß dastehen. Nur einem Cultus wird bei uns aufrichtig und ernst gehuldigt, dem der Mode und des Luxus, welcher überall unter allen Classen, sowohl im häuslichen als auch im gesellschaftlichen Leben wahrzunehmen ist.

Im gewöhnlichen Haushalte hat der mäßige, häusliche Tisch der großartigen Tafel, und die Alltagsmahlzeit dem herrlichen Diner Platz gemacht; außer dem Hauie gehts wieder wie um die Wette im außerordentlichen Kleideraufwand, und hier ist kein Unterschied, ob auf ehrlüche oder unehrlüche Weise, der Gittelkeit muß Rechnung getragen werden, denn der Wille der Mode ist Geleß.

Bethört von dieser Modesucht, hat Alles nur das einzige Streben: die Außenwelt im Land zu übertreffen, Andere durch Staat zu verdunkeln; wir überlegen aber nicht, daß diese Krankheit ein ganzes Geschlecht von Uebeln, wie Neid, Eifersucht, Mißgunst und Gittelkeit in ihrem traurigen Gefolge führt, und was das größte Unglück ist, gar oft den über Alles stehenden, häuslichen Frieden stört.

Nach Demokritos ist die Mode ein Ungeheuer, das aus der Mode selbst entsteht, und wie Saturn das

Rindlein frißt, ehe man noch recht sehen kann, was am Rinde war, das oft so theuer kam.

Sa, dieses Modeungeheuer verzehrt, einem Moloch gleich, die kostbarste Habe, denn in seinem Reiche ist der Ministerpräsident der Schneider und dessen Religion heißt Verschwendung, kostet den Männern tiefe Seufzer, und manchen Weibern den Schlaf.

Wir hätten übrigens kein Wort über angeführtes Thema verloren, und hätten Jedermann nach seiner Fagon selig werden lassen, wenn nicht Thatsachen uns dazu veranlaßten, die zu rügen, wir als heilige Aufgabe der Presse betrachten.

Wohl hat auch Luxus, wie Alles auf Erden seine Licht- und Schattenseiten, er ist bekanntlich ein Hebel zum Handel, denn zuletzt wäscht eine Hand die Andere, und das vorausgabte Geld bleibt in der Gesellschaft.

Bei uns aber artet diese Luxusmanie nach ganz einer andern Richtung aus; wir befördern nicht den heimathlichen Handel, wir unterstützen nicht die Industrie unseres verarmten Vaterlandes, sondern sind vielmehr stolz darauf, unser schwererwordenes Gut ins Ausland geschickt zu haben.

Speeres, Kaschau und sonstige Provinzstädte, sind plöglich bei den „Kleinengergern“ leistungsunfähig geworden, vergebens ist die Mühe der tüchtigsten Kaufleute und geschicktesten Handwerker derselben.

Paris, Wien, Berlin ist der Zielpunkt, nach dem sich die Blicke richten, und nur im schlechtesten Falle ist noch Pest zu entprechen im Stande.

Nicht ohne Indignation hörten wir dieser Tage die stolzbewusste Auserung einer sogenannten Modedame: „Der Stoff ist wohl nicht theuer, kostet im Bazar 27 Kreuzer nur, allein die prachtvollen Zugehör, die moderne Fagon und das Verfertigen in Wien, kommt bei einem Kleide hoch zu stehen.“

Wir könnten wohl unzählige Beispiele als Beweis unserer Behauptungen anführen, wollen uns aber nur auf nachstehende Illustration beschränken, die zur Genüge beweist, inwieferne diese Großsucht und Auslandsmanie sich auch bei den untern Classen und sogar bei dem Landvolke einzubürgern anfängt. Frau G. aus B. hatte sich die Verfertigung einer Mantille bei einem hiesigen Schneider bestellt, welcher sich auch natürlich alle erdenkliche Mühe gab, dieselbe nach jeder Richtung comme il faut auszustatten. Mittlerweile aber lieb die Nachbarin der Genannten sich eine Mantille direct aus Budapest kommen. Dieser Name wirkte electric, und da bot Frau G. Alles auf, sich ihres bestellten Kleides — das nur in Speeres gemacht worden — zu entledigen, und erwartete mit Sehnsucht den Zahmarkt an dem auch Budapest Waaren einzutreffen pflegten. Frau G. hatte auch beim Marke eine sehr nette Mantille bei einem Pester Kaufmann gewählt. Doch Welch ein Verhängniß! Kaum in den Besitz des Kleides gelangt, fand die Arme ein Zettelchen an demselben, auf dem zu ihrem nicht geringen Entsetzen der Name des Speeres Schneiders deutlich zu lesen war, der den von Frau G. zurückgelassenen Mantel an den Pester verkaufte. Des Schicksals Laune hatte nämlich der großseiwollenden Madame ihren eigenen Mantel wieder in die Hand gespielt, um Rache an ihr für ihren falschen Stolz zu nehmen. Frau G. hat wieder den Speeres Mantel, jedoch mit dem kleinen Unterschiede, daß sie für die „Pester Firma“ einige Gulden draufzahlen mußte. Wir fragen also mit Recht: Woju in die Ferne schweifen, wenn das Gute ist so nah?“ r.

Vermischtes.

Die Gröfßnung des Eislaufes hat am 9. d. M. 2 Uhr Nachmittags stattgefunden. Die Zeit war diesem Feste im höchsten Grade günstig. Unsere Eisläufer hatten sich auch sehr zahlreich eingefunden und fehlte es der bunten Schaar auch an distinguirtem Zuschauerpublicum nicht. „Es geht halt schwer am Eis zu tanzen“, kein Wunder also, wenn manche Schöne von der ausgezeichneten Musik zum Tanze animirt, und zum Vergnügen der Zuschauer einen tüchtigen „Krach“ auf dem Eise machte.

Radikales Mittel. Ein hiesiger Gastwirth von Ratten sehr geplagt, befragte jeden zu ihm einkehrenden Gast um Rath gegen dieses schädliche Ungeziefer, allein immer vergebens! Dieser Tage nun befuhrte ihn ein tüchtiger Geschäftsreisender, den er ebenfalls um Rath anfragte. Letzterer aber, wie es scheint, mit den diäten Portionen und der hohen Rechnung des Wirthen nicht zufrieden, antwortete mit ernster Miene: „Geben Sie den Ratten nur solche Portionen als mir, und schlagen sie die Rechnung so hoch an, dann, — verfishere ich Sie, — kommen sie nie wieder.“ Seit dieser Lectio soll's in dem Gasthause ganz anders zugehen.

Fräulein Ita Ogay, die in unserer Stadt als Gast weilende Schauspielerin, hat dieser Tage bei einem Spaziergange durch die Hauptgasse, einen Diamant-Dhrring im Werthe von 400 fl. verloren, und ist bis nun von demselben keine Spur.

Eine Heirathsgeschichte. G. aus Szandecz verheirathete seine Tochter Katalia durch Vermittlung von sogenannter Chestifter, an W. aus K. bei Zboró, und gab ihr eine beträchtliche Mitgift. Nach der Hochzeit aber stellte es sich heraus, daß W. ein sehr kränklicher Mann sei, und auf ärztlichen Rath die Hilfe Wiener Professoren in Anspruch zu nehmen bemüßigt wäre. G. sann nun darüber nach, seines kranken Schwiegerohnes los zu werden und versprach ihm sämmtliche Kosten zu tragen, und ihn nach Wien begleiten zu wollen, wenn er in die vorläufige Scheidung seiner Tochter einwillige,

die er (W.) bald nach seiner Rückkehr aus Wien, neuerdings trauen werde. Der Kranke unterwarf sich nun den Scheidungsakt und trat in Begleitung seines Schwiegervaters die Reise zur Herstellung seiner Gesundheit an. Bei der hiesigen Eisenbahnstation aber diese Woche angelangt, sagte Lepster seinem kranken Schwiegerohne ein Lebewohl auf Nimmerwiedersehen und kehrte triumphierend den Heimweg an.

Unfall. Zu dem am 10. d. abgehaltenen Wochenmarkte, führte ein Kellemejer Fuhrmann eine Ladung Schindel. An der oberen Vorstadt aber, bei einem Graben vorüber fahrend, stürzte der Wagen plötzlich um und bedeckte den daneben gehenden Fuhrmann mit der ganzen Last, welcher schwer verletzt, im bewußtlosen Zustande hervorgezogen und nach Hause geschickt wurde. Es wurde natürlich bald ärztliche Hilfe angewendet, und soll zu dessen Aufkommen Hoffnung vorhanden sein.

Gelegenheit macht Diebe! Unsere Lehrburschen scheinen wohl den allbekanntesten raffinierten großstädtischen Lehrlingen, nicht um Vieles nachzustehen, allein oft ist, wie aus Folgendem ersichtlich, mehr die ihnen gebotene Gelegenheit, als sie selber schuld. Die hiesige Semmlerin B. besitzt nämlich die Schwäche, daß sie in Ermangelung von Kunden, sich den Morpheus-Armen überläßt, und durch sanften Schlummer sich entschädigt. Ein Schusterjunge benutzte diese Schwäche, um regelmäßig seine Taschen mit frischem Backwerke zu füllen. So ging es eine Zeit lang, die Arme aber hatte keine Ahnung, woher ihr öfterer Verlust bei der Verrechnung stamme. Nun hatte Genannter seine Lehrzeit beendet und sollte in die Fremde sich begeben. Vor der Abreise jedoch erwachte sein Gewissen, ging zur Semmlerin hin, und als er diese wie gewöhnlich im tiefsten Schlafe angetroffen, weckte er sie durch einen tüchtigen Nasenstieher, berichtet das Geschehene, und versprach ihr bei erster Gelegenheit den Schaden pr. Post zu ersetzen. Die Arme war überglücklich und wünschte ihm Glück auf die Reise.

Großes Concert. Am 9. und 10. d. hat im „Schwarzen Adler“ ein großes Concert stattgefunden, welches das renommierte musikalische Concert-Quartett der Familie Schreier, unter persönlicher Leitung des Capellmeisters S. Schreier, König der Flageoletten-Gleiten des Wiener Conservatoriums zur Ausführung brachte, und hat durch das herrliche Spiel der neuesten Concert- und Opernstücke, den höchsten Beifall des zahlreich anwesenden Publicums errungen. Der Künstler hat seine Reise von hier nach Kaschau angetreten.

Das Amtsblatt vom 9. d. enthält an der Spitze dieser Nummer die folgende Mittheilung: „In Folge des von den belgischen Majestäten ausgesprochenen Wunsches, ist die Vermählung Sr. kaiserlichen und königlichen Hoheit des durchlauchtigsten Kronprinzen Erzherzogs Rudolf auf einen späteren Zeitpunkt verschoben worden.“

Verlobt hat sich Fräulein Louise Kösch, die lebenswürdige Tochter des Herrn Frig Kösch, mit Herrn Julius Ehrer, Kaufmann. Unsere besten Glückwünsche dem lieben Brautpaare!

Zum Proceß der Herr Felix Hedry, erfährt die „P.“, daß der Klauenburger Advocat Herr Gabriel Ugron die Vertheidigung übernommen habe. Als Gericht, welches wir für kaum glaublich halten, sei ferner erwähnt, daß die Staatsanwaltschaft um die Designation eines andern Schwurgerichtes angeht und daß die Stadt Preßburg in Aussicht genommen sei. Ob dies nach dem Gesetze zulässig ist, wollen wir heute nicht erörtern, nur soviel sei bemerkt, daß es wahrlich weder klug, noch gerecht war, bei Zusammenstellung der Geschwornenliste so auffallend einseitig vorzugehen.

Die Poprader Fruchthalle, welche vor Jahren mit der löblichen Absicht, den Fruchthandel durch diese Einrichtung zu heben und zu regeln gegründet worden war, hat ihre Thätigkeit nunmehr eingestellt. Die Poprader Wochenmärkte kamen seit ihrem Entstehen

jedenfalls in Aufschwung, was allerdings zum Theil auch die Eröffnung des Bahnverkehrs verursacht haben dürfte. Z. B.

Ausländische Lose. Das Finanzministerium erläßt folgende Kundmachung: In den Annoncen-Nummern der wänerländischen Blätter fordern Hamburger Lotto-Collectanten und Bankfirmen das Publikum auf, ausländische Lose, namentlich solche der Hamburger Classen-Lotterie zu kaufen. Der An- und Verkauf dieser Lose bildet im Sinne der §§. 5 und 55 Punkt e) Heft 12 der amtlichen Zusammenstellung der Finanzgesetze und Vorschriften eine Lotteriegeld-Verbreitung, daher das Finanzministerium das Publikum aufmerksam macht, sich des Erwerbes solcher ausländischer Lose zu enthalten, weil im Falle der Verletzung die Lose confiscirt und vernichtet würden und der Thäter im Sinne der §§. 58, 62, 64 und 74 der citirten Gesetze und Vorschriften mit dem 10-20fachen Betrage des Einsatzes, im Falle der Uneinbringlichkeit mit entsprechender Freiheitsstrafe — bestraft wird.

Gegen Zahnschmerz jeder Art, sowie gegen alle Krankheiten des Mundes und der Zähne überhaupt verdient das Anatherin-Mundwasser des k. k. Hof-Zahnarztes Dr. Popp, vor allen übrigen gegen derartige Leiden angepriesenen Mitteln mit Recht hier empfohlen zu werden. Nicht allein von besänftigender und heilsamer Wirkung auf die Uebel, welche an Mundtheilen und Zähnen mannigfach auftreten, wird nach deren Beseitigung durch fortgesetzten Gebrauch des Anatherin-Mundwassers auch ihre Wiedergeburt sicher verhindert und den Zähnen wie dem Munde eine Gesundheit und Frische von solcher Dauer verliehen, wie sie in der Gegenwart leider immer seltener zu werden scheint. Eine fast zwanzigjährige Erfahrung spricht überdies für die vortrefflichen Eigenschaften des Mittels, das selbst über Europa hinaus bereits lange verbreitet und auch in den höchsten Gesellschaftskreisen anerkennend gewürdigt und heimisch ist.

Fruchtpreise

vom 14. Jänner 1881.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	10.—	10.50
Weizen „ 100 „	„	10.50	11.50
Gerste „ 100 „	„	7.—	8.25
Hafers „ 100 „	„	4.75	5.25
Hafer „ 100 „	„	6.—	6.50
Erbsen „ 100 „	„	9.50	10.50
Linlen „ 100 „	„	13.—	16.—
Bohnen „ 100 „	„	8.—	8.50
Erdäpfel „ 100 „	„	1.50	2.—

A vasuti vonatok menet- és érkezési ideje.

Eperjesen, f. évi október 15-től kezdve.

Eperjes—Oderberg.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Oderbergbe érk.	4 óra 49 p. másn. reg.
Oderbergéről „	5 „ 45 „ estv.	Eperjesre „	9 „ 56 „ „
Eperjes—Budapest.			
Eperjesről ind.	8 óra 01 p. reg.	Budapestre érk.	7 óra 58 p. estve.
Budapestről „	9 „ 08 „ estv.	Eperjesre „	7 „ 33 „ reg.
„ „	10 „ 50 „ „	Eperjesre „	9 „ 56 „ „
„ „	7 „ 34 „ reg.	Eperjesre „	8 „ 22 „ estv.
Eperjes—Tarnow.			
Eperjesről ind.	8 óra 22 p. estv.	Tarnowra érk.	11 óra 40 p. délb.
Tarnowról „	1 „ 45 „ délb.	Eperjesre „	7 „ 03 „ reg.
Eperjes—Ujhely.			
Eperjesről ind.	11 óra 29 p. délb.	Ujhelybe érk.	7 óra 17 p. estv.
Ujhelyről „	3 „ 24 „ éjjel.	Eperjesre „	9 „ 56 „ reg.
„ „	9 „ 06 „ reg.	Eperjesre „	3 „ 32 „ délb.
Eperjes—Kassa.			
Eperjesről ind.	4 óra 17 p. reggel.	Kassára érk.	6 óra 29 perc.
„ „	8 „ 01 „ „	„ „	9 „ 40 „ „
„ „	9 „ 08 „ estve.	„ „	10 „ 53 „ „
Kassáról „	7 „ 56 „ reggel.	Eperjesre „	9 „ 56 „ „
„ „	5 „ 52 „ estve.	Eperjesre „	8 „ 22 „ „

Az Eperjesről délb. 11 óra 29 perczkor induló gőzmozibus Kassán csatlakozik az Ujhelybe estve 7 óra 17 perczkor érkező vonathoz s az Eperjesről délután 5 óra 59 perczkor induló pedig Aboszon az Iglóra estve 11 óra 42 perczkor érkező vonathoz.

Az Eperjesen reggel 8 óra 14 perczkor megérkező gőzmozibus a vonat elkészése esetét kivéve a Budapestre estve 10 óra 50 perczkor induló utazókat, és az Eperjesre délután 3 óra 32 perczkor érkező pedig az Ujhelyből reggel 9 óra 6 perczkor induló utazókat veszi fel.

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlés.

Felelős szerkesztő: Hörk József.

Ein mit guten Zeugnissen versehener

Wirthschafter

findet

vom 24. März an Verwendung bei BÉLA v. BERZEVICZY. 1—3

Spielwerke

4—200 Stücke spielend; mit oder ohne Expression, Mandoline, Trommel, Glocken, Castagnetten, Himmelsstimmen, Harfenspiel etc.

Spieldosen

2—16 Stücke spielend; ferner Necessaires, Cigarrenständer, Schweizerhäuschen, Photographie-Alboms, Schreibzeuge, Handschuhkasten, Briefbeschwerer, Blumenvasen Cigarren-Etuis, Tabaksdosen, Arbeitstische, Flaschen, Biergläser, Portemonnaies, Stühle etc. Alles mit Musik. Stets das Neueste und Vorzüglichste empfiehlt

J. H. Heller, Bern (Schweiz)

Nur directer Bezug garantirt Aechtheit; fremdes Fabricat ist jedes Werk, das nicht meinen Namen trägt. Fabrik im eigenen Hause.

Vertheilung. Illustrierte Preislisten sende franco. 20,000 Francs kommen unter den Käufern von Spielwerken vom November bis 30. April als Prämie zur

Licitationsausschreibung.
Am 1. Feber 1881
findet beim Gefertigten in
Karácsonmező
licitando die Verpachtung des Karácsonmező-Vaspatakaer

Schankregales
sammt dem an der Girált-Szvidnik-Bartfelder Staatsstraße gelegenen Wirthshause mit Alläs in Karácsonmező (Kracsinovce) — und einem Schanklocale in Vaspataka (Zselyeznik) statt.

Bachtlustige wollen sich daher an diesem Tage dort einfinden. 11 1—2
Karácsonmező, am 10. Feber 1881.

Rudolf Skrkaneck,
Schriftf.

Gutspachtungen
12 in der Nähe von Eperjes. 1—2
Buchenholz- und Eichenstämme-Verkauf.
Nähere Auskunft erteilt Herr JOSEF v. FAIX, Gutbesitzer in Lopuchov, l. Post Kaplavicza.

SPITZWEGERICHS-Brust-Bonbons
zur Heilung von Lungen- und Brustleiden, Husten, Keuchhusten, Heiserkeit und Bronchial-Verengung.
Die unschätzbare Pflanze, welche die Natur zum Wohle und Heile der leidenden Menschheit hervorbringt, schließt das bis heute unangefasste Geheimnis in sich, der entzündeten Schleimhaut des Kehlkopfes und des Luftröhrensystems ebenbürtig schnell als wirksam Einwirkung zu thun und dadurch die Heilung der betreffenden erkrankten Organe möglich zu machen. Da wir bei unierem Fabrikate für reine Mischung von Zucker und Spitzwegericch garantiren, bitten wir um besondere Beachtung unserer behördlich registrierten Schutzmarke und Unterfertigung am Carton, da nur dann dasselbe echt ist.

461 15—52
Die Fabrikanten: J. Schmidt & Söhne

Verkaufspreis per Carton 30 Fr.
Victor Schmidt & Söhne,
k. k. landesbefugte Fabrikanten, Wien, Wieden, Allee-gasse 48.
Depots in Eperjes: bei den Apothekern Herren Julius Hély, J. Krivos u. Carl Schmidt, in Kaschau: C. Wandrasch Apoth., A. Koretto Apoth., Ludwig Hegebus Apotheker, Georgenberg: Johann Gréb, Leutichau; Samuel Honthly, S.-M.-Ujhely: J. Deutsch's Nachfolger, Lipó-St.-Miklós: M. W. Trnoky, Miskolc: Rálmán Ujhely, Schenich: Jof. Sztankay, Munkács: L. Gottlieb.

Berger's medicinische THEERSEIFE
Durch medic. Capacitäten empfohlen, wird in den meisten Staaten Europa's mit glänzendem Erfolge angewendet gegen

Haut-Ausschläge aller Art
insbesondere gegen chronische und Schuppenflechten, Krätze, Grind- und parasitäre Ausschläge, sowie gegen Kuppenmaas, Frostbeulen, Schweißfüsse, Kopf- und Bartschuppen. — Berger's Theerseife enthält 40 Percent Holztheer und unterscheidet sich wesentlich von allen übrigen Theerseifen des Handels. — Zur Verhütung von Täuschungen begehre man ausdrücklich Berger's Theerseife und achte auf die bekannte Schutzmarke.

Als mildere Theerseife zur Beseitigung aller Unreinheiten des Teints gegen Haut- und Kopfausschläge der Kinder, sowie als unübertreffliche cosmetische Wasch- und Badesoife für den täglichen Bedarf dient:

Berger's Glycerin-Theerseife
die 35 Percent Glycerin enthält und fein parfümirt ist.

Preis per Stück jeder Sorte 35 sammt Broschüre.
Haupt-Versand: Apotheker G. HELL in Troppau.
Vorrätig in allen Apotheken der Monarchie. Haupt-Depots für: Eperjes bei den Herren Apothekern J. Isépy, J. Krivos und K. Schmidt.

18 Der 1—2
Steinhübel'sche Garten
ist sammt Bäder u. Wirthshaus vom 1-ten März l. J. zu verpachten.
Näheres beim Eigenthümer, wohnhaft Hauptgasse Nr. 262.

EPILEPSIE Fallsucht, Krämpfe, auch die hartnäckigsten Fälle, heile ich in kürzester Frist nach einer mir allein eigenen und stets erfolgreichen Methode auch brieflich. Specialarzt Dr. Helmens in Berlin N. W., Louisen-Strasse 32. Schon Hunderte geheilt. 460 15—24

Buchenscheitholz-Verkauf.
Am Ziegeltower Bahnhofe Eperjes-Tarnower Strecke unweit Orlo find 714 Cubik-Meter Buchenscheitholz billig zu verkaufen.
Kauflustige wollen sich an den Gefertigten in Kis-Lipnik (Post in Loco via Palócsa) wenden.

Karl Windegg,
6 2—3 Verwalter.